2. ஸ்ரீமத் எம்பெருமானார் ஜீயர் வரலாறு

ஸ்ரீராமாநுஜர் ஸ்ரீரங்கத்தில் தர்சன நிர்வாகம் பண்ணியருளும் காலத்தில் அவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த 178 முதலிகளில் பத்தொன்பதாவது ஸ்தானத்தில்இருந்தவர் திருக்கோவலூர் ஆழ்வதான் என்ற சுவாமி - இவரே பின்பு எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆச்சரயித்த 74 ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளில் 9வது ஆச்சார்ய ஸ்தானத்தில் இருந்து, திருக்கோவலூர் ஸந்நிதி, மற்றும் தர்சன நிர்வாகங்களைச் செய்து, ப்ரஸித்த ஆசார்ய பீடமாக விளங்கினார். திருக்கோவலூர் திருக்கோயிலுள்ள கல்வெட்டு இக்கோயிலை நிர்வாகம் செய்து வந்த திருக்கோவலூர் ஆழ்வான் திருமாளிகை மடத்தைச் சேர்ந்த அடியார்களுக்கு உணவு அளிக்க ஒரு வேலி நிலம் விலைக்கு வாங்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கிறது. அதன்பின் ஏற்பட்ட பெரும் கலவரத்தில் பல மடங்கள் இடிக்கப்பட்டன. அதிலே திருக்கோவலூர் மடமும் ஒன்று. ஸந்நிதிக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக ஸந்நதித் தெருவில் வசித்து வந்த வைணவப் பெருமக்கள் சந்நிதித் தெருவை விட்டுவிட்டு வெளியில் புதிய வீடுகளில் குடியேறியதாக இக்கோயிலில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. அதன்பின் அவர்கள் திருவரங்கத்தில் அப்போது சிறந்த அறிஞரும், செல்வாக்குடன் விளங்கிய ஸ்ரீமத் வேதவ்யாச பட்டர் ஸ்வாமியை எழுந்தருளிச் செய்து, சமயவாதிகளை வாதில் வென்று, கோயிலை மீட்டு அவர் நிர்வாகத்தில் ஒப்படைத்தனர். அதற்காக அவ்வூர் வைணவர்களும், கோயில் பணியாளர்களும் தங்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை இறைவன் அழகிய மணவாளப் பெருமாளுக்கு வழிபாடு நடத்தவும், மாலை அணிவிக்கவும் பூந்தோட்டத்தை நிர்வகிக்கவும் வழங்கினார்கள் என்று மற்றொரு ஒரு கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

திருவிக்ரமப் பெருமானை ஸ்ரீவேதவியாஸ பட்டர் மங்களா சாஸநம் செய்துகொண்டும், ஸந்நிதி கைங்கர்யத்தை நிருவகித்துக் கொண்டும் வாழ்ந்து வந்தார்.

அக்காலத்தில், அந்நாட்டினையாண்டு வந்த சைவசோழ மன்னரால் அந்த ஸந்நிதி மறுபடியும் அபகரிக்கப்பட்டது. எம்பெருமான்

எழுந்தருளியிருக்கும் கர்ப்ப மண்டபத்து வாயில் கல்சுவரால் மூடப்பட்டும், முன்புறத்தில் சிவலிங்கமும் சிவாலயச் சின்னங்களும் அமைக்கப்பட்டும் சைவர்கள் வழிபாட்டுக்குற்றதாக்கி வைக்கப்பட்டது.

அதனடியாக, தாஸ்ய சுகத்தினையிழந்த பட்டர் ஆறாப் பெருந்துயருற்றார். தடம்புனல் சடைமுடியன் தனியொரு கூறமர்ந்துறையும் உடம்புடையான் கவராத உயிரினால் குறைவிலமே என்றநுஸந்தித்து, அவர் திருவிக்ரமன் திருத்தாள்களில் விண்ணப்பம் செய்து, சரீரத்தை விடுவதற்கு நிச்சயித்து, உண்ணாது உறங்காது, தளர்வுற்று வருங்காலையில், ஒரு நாள் இரவில் தம்மையறியாது நித்திரை வசப்பட்டார். அடியவருக்கு மெய்யனாகின்ற திருவிக்ரமன் அவர் கனவில் தோன்றி, பட்டரே! சோகந்தவிர்வீர், ஜீயர் அவதரிக்கப் போகின்றார், அவரால் இத்தலம் உத்தரிக்கப்படும், ஆறியிரும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன். பட்டரும் தெளிந்தெழுந்து, பகவான் பெருங்கருணையைப் பலகாலும் புகழ்ந்து திருவரங்கத்தை யடைந்து, அரங்கநகர் அப்பனை மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு ஜீயருடைய திருவவதாரத்தை எதிர்நோக்கித் தரித்திருந்தார்.

ஸ்ரீமத் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவவதாரம்

பரன் சென்றுசேர் திருவேங்கட மாமலைக்கு வடக்கே முல்குதிர் (மோட்சம் கொடுக்கக் கூடியது) என்னும் ஒரு கிராமம் உண்டு அதில் கொண்டன் ஐயங்கார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவரை கிருஷ்ண ஐயங்கார் என்றும் அழைப்பதுண்டு. அவர் மனைவியின் பெயர் மாதவம்மங்கார் என்கிற செங்கமல வல்லி. இல்லறத்தை நல்லறம் பொலிய நடத்திவந்து சிறப்புற்று விளங்கிய அவ்வைதிகத் தம்பதிகள் புத்திர பாக்கியம் இல்லாமல் நெடுங்காலம் பெருங்குறையுற்றுவந்து, குளிரருவி வேங்கடத்துக்குச் சென்று, அப்பனிடத்தில் தங்கள் குறையைத் தீர்த்து வைக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். சில நாட்கள் சென்றதும், செங்கமல வல்லியார் கர்ப்பவதியாய், பிரசவ காலத்தில் பொறுக்கவொண்ணாத நோயுற்றுத் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது கிருஷ்ணயங்கார், செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே! நெடியானே! வேங்கடவா! என் மனைவி சுகமாக ஓர் ஆண்மகவைப் பெறுவாளாயின், அந்த மகவை தேவரீர் ஸந்நிதியல நித்திய கைங்கரியம் செய்வதற்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன் என்று திருவேங்கடமுடையானைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார். செங்கமல

வல்லியாரும் எண்ணரும் சீர் நல்லார் பரவும் ஓர் ஆண் மகவை, சாலி வாஹந சகாப்தம் 1374 (கி.பி. 1452)க்குச் சரியான ஸ்ரீமுக வருஷம், தைமாதம், மிருகசீரிஷ நட்சத்திரம் கூடிய நன்னாளில் சுகமாக ஈன்றார்.

அக்குழந்தையின் தேஜோரூப குணசேஷ்டிதங்களைக் கண்ட மறைவாணர் அதனைத் திருவனந்தாழ்வான் அமிசமாக அறுதியிட்டனர். அதற்கு இராமாநுஜன் என்றும் திருநாமம் சாத்தினர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே கூடி முளைக்குமாபோலே, ஞானபக்தி விரக்திகள் தன் வடிவிலே இட்டுக் காணலாம்படி, வளர்பிறை மதியைப்போல் வளர்ந்து வந்த அந்தப் பாலகனுக்குத் தந்தையார் உரிய காலங்களில் ஜாதகர்மம், அன்னப்ராசனம், சௌளம் ஆகிய சடங்குகளைச் செய்துவைத்தார்.

உபநயனம் செய்வித்தல்

ஏழாவது வயதில் உபநயநம் திருமலையில் செய்விப்பதாகக் கொண்டனையங்கார் முடிவு கொண்டார், பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய வற்றைச் சித்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார், அவருடைய பிரயாணத்திற்கு முன்னால் இரவில், திருமலையப்பன், ஸந்நிதி பரிகரத்தார் கனவிலும் அத்தங்கி சிங்கராசாரியர் கனவிலும் தோன்றி, நம் குழந்தை நாளைக்கு ஸந்நிதிக்கு வருகிறான், அவனுக்கு பெரும் சிறப்புடன் உபநயநத்தை நடத்தி வையுங்கோள், சிங்கராசாரியரே! நீர் அவனுக்குப் பஞ்சசம்ஸ்காரங்களைச் செய்து, வித்தையும் அதிகரிப்பித்துவையும் என்று நியமித்தருளினன். மறுநாள் காலையில், அனைவரும் தாம் கண்ட கனவை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டு, இஃதொரு சொப்பனமிருந்த படியென்! வேங்கடவன் திருவருள் இருந்தபடியென்! ஒப்பில்லா அப்பாலகன் யார்? உலகுய்யத் தோன்றிய உத்தமனோ? மூதுவர், கரைகண்டோர், சீரியரிலே ஒருவனோ? முன்னம் நோற்ற அனந்தன்மேல் புண்ணியங்கள் பலித்தவனோ? என்று வியந்து புகழ்ந்து ஆனந்த சித்தராய்ப் பேராவலுடன் பாலகனின் வரவை எதிர்நோக்கியிருந்தனர்.

சிலநாழிகைகள் கடந்தன. கொண்டனையங்காரும் செங்கமல வல்லி யாரும் ஸந்நிதியை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். ஒரு இள ஞாயிறு

கால்கொண்டு நடந்தாலொப்ப அவர்களிடையே நடந்துவரும் இராமாநுஜரை ஸந்நிதி பரிகரத்தார் கண்டனர். பொலிக! பொலிக! பொலிக! என்று மங்களாசாஸநம் செய்து, மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களைத் தக்க மரியாதைகளுடன் வரவேற்றனர். திருவேங்கடவன் ஸேவையைச் செய்வித்துத் தீர்த்த பிரசாதங்களும் அவர்களுக்கு வழங்கி, எம்பெருமான் நியமனத்தையும் அறிவித்து, அவர்களுடன் கூடியிருந்து குளிர்ந்தனர்.

நல்ல முகூர்த்தத்தில் உபநயநம் பெருஞ்சிறப்பாக நடந்தேரியது. கோயில் அனைத்துக் கொத்தினரும் இராமாநுஜரை சிங்கராசாரியர் திருமாளிகையில் சகல வரிசைகளுடனும், மங்கள வாத்தியங்களுடனும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டு, தாய் தந்தையருக்கும் விடை கொடுத்து அனுப்பி வைத்தனர்.

சிங்கராசாரியர் திருவடிகளில் ஆசிரயித்தல்

அதன்பின் சிங்கராசாரிய ஸ்வாமி பஞ்ச சம்ஸ்காரங்களை இராமாநுஜருக்குச் செய்துவைத்து வித்தையும் போதித்து வந்தனர். இராமாநுஜரும், சாந்தீபினி முனிவரிடம் ஓதிய கண்ணபிரானைப் போல சொற்ப காலத்துள் சகல வேத சாஸ்திர இதிகாச புராண தர்க்க மீமாம்சாதிகளையும் ஓதியுணர்ந்து வல்லவரானார்.

லக்ஷ்மணாரியர் என்னும் திருநாமம் பெறுதல்

பின்னர், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்திற்கு எம்பெருமானார் செய்தருளிய ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் விளக்கமான சுருதப் பிரகாசிகையை ஓதி வருகையில், ஒருநாள் நடுப்பகலில், சூரிய வெப்பத்தினால் சிரமமுற்று இராமாநுஜர் தமதாசாரியன் திருமாளிகைக்கு அடுத்த வீட்டின் இடைக்கழியில் அயர்ந்து உறங்கலுற்றார். பழைமையினால் பழுதாயிருந்த அந்த வீட்டுக் கூறையின் வழியாகச் சூரியக் கிரணங்கள் அவருடைய முகத்தில் தாக்கிக் கொண்டிருந்தன. அக்கிரணங்களை ஒரு பாம்பு தன் படத்தினால் தடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

பிற்பகல், நேரமாகியும் இராமாநுஜர் காலக்ஷேபத்திற்கு வரக்காணாமையால், ஆசாரியர் அவரைத் தேடச் செய்தார். தேடிச்சென்ற

சீடர்கள், இராமாநுஜருடைய நிலைமையக் கண்டு அச்சமும் அதிசயமுமுற்று, விரைந்தோடித் தாம் கண்டதை ஆசாரியருக்கு அறிவித்தனர். யாவரும் நேரில் சென்று பார்த்து வியப்புற்று, இராமாநுஜருடைய நித்திரையைக் குலைக்காமல் திரும்பினர்.

சிறிது நேரம் சென்று உறக்கம் தெளிந்த இராமாநுஜர், காலக்ஷேபத்திற்குக் காலந்தாழ்ந்தது கண்டு நொந்து, தமதாசாரியர் திருவடிகளில் சென்று பணிந்து, தம்மை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார். சிங்கராசாரியரும் பேருவகையுடன் அவரை வாரியணைத்து நம் லக்ஷ்மணாரியரோ நீர் என்று பணிந்தார். அன்றிலிருந்து இராமாநுஜருக்கு லக்ஷ்மணாரியர் என்கின்ற திருநாமம் வழங்கப் பெற்றது.

பின்னர், லக்ஷ்மணாரியர் ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்களையும், பூருவாசாரியர்கள் அருளிச் செய்துள்ள இரகசியங்களையும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களுடன் ஐயந்திரிபற, ஓதியுணர்ந்தார். வயதும் இருபத்து மூன்று நிறம்பப் பெற்றார்.

ஜீயர் திருமலை அப்பனுக்குப் புஷ்ப கைங்கரியம் செய்தல்

லஷ்மணாரியருடைய அறிவாற்றலையும், கல்வித் திறத்தையும், சாந்த சமதமாதி குணப்பெருக்கினையும் கண்ட சிங்கராசாரியர் அவரை ஓர் அவதார புருஷராகவும் எதிராசருடைய அமிசபூதராகவும் மதித்துத் தமது திருமாளிகையில் இனி அவர் வசித்தல் சரியன்றென அறுதியிட்டுத் திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியில் எழுந்தருளச் செய்து வைத்தார்.

லஷ்மணாரியரும், எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனு மாவேனே என்று பெரியோர் அபிநிவேசித்த திருமலையில் தாம் செய்யத் தக்க கைங்கரியம் யாதென்று சிந்தித்து வானவர் வானவர் கோனோடும் சிந்து பூ மகிழும் திருவேங்கடத்து அந்தமில் புகழ்க்காரெழில் அண்ணல் திருவடிகளில் பூ விடுகையே சிறந்ததெனத் தெளிந்து, ஸந்நிதிக்கு அணித்தான ஓரிடத்தில் அழகிய நந்தவனம் ஒன்றமைத்துப் பூத்தொண்டு செய்துகொண்டும் அப்பனை மங்களாசாஸநம் செய்துகொண்டும் வாழ்ந்து வந்தார்.

ஜீயர் என்னும் திருநாமம் பெறுதல்

இவ்வண்ணம் மூன்றாண்டுகள் கழிந்தன. ஒரு நாள் திடீரென திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதி ஸ்ரீகாரியத்துரந்தரராய் அப்போது எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் கேள்வியப்பன் பெரிய ஜீயர் சுவாமி திருநாடலங்கரித்தனர். ஸந்நிதி பரிகரத்தார் அவர் பீடத்திற்கு யாரை நியமிப்பது என்பதறியாமல் கலங்கி, அப்பன் திருவடிகளில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். திருவேங்கடத்தப்பனும், நமக்கு அந்தரங்கரான லக்ஷ்மணாரியரை ஸந்நியஸிக்கச் செய்து பெரிய ஜீயர் பீடத்தை அலங்கரிக்கச் செய்யும் என்று அர்ச்சமுகேன நியமித்தருளினான். ஸந்நிதி பரிகரத்தாரும் க்ருதார்த்தராய், வியந்து கொண்டாடி, பகவான் நியமனத்தை லக்ஷ்மணாரியருக்கு அறிவித்தனர். அவரும் உவந்து, எம்மனா! என்குலதெய்வமே! என்னுடைய நாயகனே! நின்னுளேனாய்ப் பெற்ற நம்மை இவ்வுலகினில் யார் பெறுவார்! என்று வேங்கடத்தண்ணல் திருவருளையும், அன்பையும், அபிமானத்தையும் பலகாலும் புகழ்ந்து கொண்டாடி, உடனே ஸர்வ ஸங்கப் பரித்யாக பூர்வகமாக ஸந்நிதி பரிகரத்தார் அவரைச் சகல மரியாதைகளுடன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளச் செய்து, திருவேங்கடத்து எண்ணில் தொல்புகழ் வானவர் ஈசன் திருமுன்பே விட்டனர். அவரும் அப்பனைக் கண்களாரச் சேவித்து மங்களாசாஸநம் செய்து, சிதிலாந்தக் கரணராய் கண்களகம் பொழுக நிற்கின்ற காலையில், அப்பனும் அவரைக் குளிர நோக்கித் தனது சோதிவாய் திறந்து, வாரீர்ஜீயரே! என்றழைத்துத் தீர்த்தம், திருமாலை, திருப்பரியட்டம், ஸ்ரீசடகோபனையும் ஸாதித்துச் செங்கோல் முத்திரையையும் அவர் கையில் ஒப்புவித்தான். அன்றுமுதல் லக்ஷ்மணாரியருக்கு திருமலை கேள்வி ஜீயர் என்கிற திருநாமம் வழங்கப் பெற்றது.

ஜீயரும் அத்யந்தப் பரதந்திரராய், பெரிய கேள்வி ஜீயர் பீடத்தை அலங்கரித்திருந்து, ஸந்நிதி ஸ்ரீகாரியங்களை குறையற விசாரித்து நிருவகித்து வந்தனர்.

குளிரருவி வேங்கடத்துக் கோவிந்தன் ஜீயர்பால் வைத்துள்ள அருளையும் ஆதராதிசயத்தையும், ஜீயருடைய திருமேனிப் பொலிவையும், கல்யாண குணங்களையும் அறிந்து அநேகர் அவர் திருவடிகளையடைந்து சிஷ்யராயினர்.

சந்திரகிரி மன்னன் ஜீயரை ஆசிரயித்தல்

ஜீயருடைய பிரபாவங்களைக் கேள்வியுள்று, சந்திரகிரி நகரத்தை யாண்டுவந்த வேங்கடபதி நாய்க்கர் திருமலைக்கு வந்து, தன்னை யாட்கொள்ளும்படி அவர் திருவடிகளில் பணிந்து பிரார்த்திக்க, ஜீயரும் உகந்து அம்மன்னனுக்குப் பஞ்ச சம்ஸ்காரங்களைச் செய்து அடிமை கொண்டார். மன்னனும் குருபக்தி தலையெடுக்கப் பெற்று, சுவாமியைப் பிரிந்திருக்க இயலாதவனாய், அடிக்கடி அவரை வந்து ஸேவிப்பதும், சில நாள் அவர் திருவடிவாரத்தில் தங்கியிருந்து சொரூப விஷய காலக்ஷேபங்கள் கேட்பதும், போவதுமாய் அவருக்கு அத்யந்த பரதந்திரனாய், அவருடைய விருப்பங்களையெல்லாம் பரம பிராப்பியமாக (பெறாப்பேறாக) நிறைவேற்றி வருவானாயினன்.

திருமலை அப்பன் ஜீயருக்கு சொப்பனம் அருளல்

இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் இரவு திருவேங்கடமுடையான் ஜீயர் கனவில் தோன்றி, அவருடைய அவதாரத்தின் பிரயோஜநத்தையும், சோழனால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள திவ்விய தேசங்களையும், அவற்றின் புநருத்தாரணத்தின் பொருட்டு அவர் செய்ய வேண்டியவற்றையும் திருவாய் மலர்ந்தருளினன். அதே இரவில், வேங்கடபதி நாய்க்கருக்கும் கனவில் இவ்விருத்தாந்தங்களை அறிவித்து, அவர் ஜீயருக்குச் செய்ய வேண்டிய சகாயங்களையும் கட்டளையிட்டு வைத்தனன்.

ஜீயர், கனவின் விவரத்தைத் தம் சீடர்களுக்குக் கூறி, அதனை வெங்கடபதி மன்னனுக்கு அறிவித்து வரும்படி அவர்களுள் சிலரை உடனே அனுப்பி வைத்தார். இங்கு இவ்வாறாக,

சந்திரகிரி மன்னன், தனக்குப் பகவான் சாதித்த சொப்பனத்தை நினைந்து நினைந்து அதிசயமுற்று, உடனே தனது பரிவாரத்துடன் ஜீயருக்கு அதனை விண்ணப்பிக்கப் பிரயாணமாகினன். வழியிடையில் ஜீயருடைய சீடர்களைச் சந்திக்கலுற்றுச் செய்தியை அறிந்து, பேரானந்தப் பெருங்கடலுள் அழுந்தினன். இரு திறத்தோரும் சேர்ந்து, விரைவில் ஜீயர் ஸந்நிதியையடைந்தனர். ஜீயர் திருத்தாள்களில் அரசன் விழுவதும் எழுவதுமாய், சந்தோஷப் பெருக்கினால் ஒன்றும் சொல்லிக் கொள்ள

இயலாதவனாய் அகங்குழைந்து நின்றனன். ஜீயரும் அவனைக் குளிரக் கடாக்ஷித்துத் தாம் திவ்விய தேசப் புநருத்தாரணத்தின் பொருட்டுப் புறப்பட வேண்டியுள்ளதைத் தெரிவித்தார். மன்னனும் சுவாமிக்குத் தண்டிகை முதலான சகல உபகரணங்களும் வேண்டிய பரிவாரங்களும் கொடுத்துப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்பிவைத்தான். அன்றியும், திருக்கோவலூரானது செஞ்சியை ஆண்டு வந்த துவால் கிருஷ்ணப்ப நாய்க்கருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டிருந்ததால், அம்மன்னனுக்கும் மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் ஜீயரின் பிரயாண விவரங்களை எழுதி அவருக்கு வேண்டியவற்றை அருகிலிருந்து செய்துவிக்கும்படி தெரிவித்து வைத்தான்.

ஜீயர் திருமலை அப்பனிடம் விடை பெறுதல்

ஜீயர், திருமலை அப்பன் ஸந்நிதி பரிகரத்தார் அனைவரையும் கூட்டி, அவர்களுக்கு அப்பன் நியமனத்தையும் தனது பிரயாணத்தையும் விபரமாகத் தெரிவித்து, நகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானுக்குத் திருவாராதனத்தையும் விழாக்களையும் குறையற பெருக்க நடத்திவரும்படி நியமித்து, அப்பனை மங்களாசாஸநம் செய்து, தீர்த்தப் பிரசாதங்களைப் பெற்றுத் திருமுன்பே கைகூப்பி நின்றனர். அப்பனும் அவரைக் குளிர நோக்கி, ஜீயரே! சுகமாகப் போய்வாரும் என்று விடைகொடுத்து, சந்தன ரதம் ஒன்றை அவரிடம் ஒப்புவித்துத் திருக்குருகூரில் நம் சடகோபனுக்கு இதைச் சமர்ப்பியும் என்று பணித்தருளினன்.

திருக்கோவலூர் புநருத்தாரணம்

பதினேழாண்டுகள் திருமலையில் ஸ்ரீமத் கேள்வியப்பன் பெரிய ஜீயர் பீடத்தை அலங்கரித்து வந்த ஜீயரும், எம்பெருமான் நியமனப்படியே தமது நாற்பத்தேழாவத வயதில், சந்தன ரதத்தை எழுந்தருளச் செய்து கொண்டு, சகல பரிவாரங்களும் புடைசூழ திவ்விய தேசப் புநருத்தராணத்திற்குப் புறப்பட்டார். முதன் முதலாகச் சைவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட திருக்கோவலூரின் நிமித்தமாகச் செஞ்சி மன்னன் சமஸ்தானத்தை நாடிச் சென்றார்.

சந்திரகிரியரசன் அனுப்பிய கடிதத்தினால் ஜீயரின் வரவையறிந்து காத்துக் கொண்டிருந்த செஞ்சிவேந்தன் சுவாமியைத் தக்க மரியாதைகளுடன் எதிர்ச் சென்று வரவேற்று உபசரித்தனன். ஜீயரும் திருக்கோவலூர் ஆயனார் ஸந்நிதியின் விவரத்தை அம்மன்னனுக்குத் தெளிவுபெற எடுத்துக்கூறி, அத்தலத்தைத் தம்மிடம் ஒப்புவிக்கும்படி பணித்தார். அவனும் மறுமாற்றம் ஒன்றும் சொல்ல இயலாதவனாய், சுவாமியுடன் திருக்கோவலூருக்கு வந்து சேர்ந்தனன்.

சைவர்களின் வாதம்

துவால் கிருஷ்ணப்ப நாய்க்கர் வரவின் விபரத்தையறிந்த அத்தலத்துச் சைவர்கள், தங்கள் வழிபாட்டில் வந்து கொண்டிருக்கும் அந்த ஸந்நிதி வைணவத் தலமன்று எனப் பலமாக மறுத்தும், அதனை விடக்கூடாதென அரசனை நிர்பந்தித்தும், ஜீயரை எதிர்த்து வாதிட்டனர். அரசனும் ஒன்றும் தோன்றப் பெறாதவனாய்க் கலங்கி, ஜீயரைப் பணிந்து, சுவாமி சிவச் சின்னங்கள் பலவற்றால் சூழ்ந்து விளங்கும் இந்தக் கோவிலில் விஷ்ணுச் சின்னங்கள் ஒன்றும் காணப்படவில்லையே, தேவரீருடைய விருப்பத்தை அடியேன் எங்ஙனம் நிறைவேற்ற இயலும்? என்று தழுதழுத்தக் குரலுடன் விண்ணபித்துக் கொண்டனன். ஜீயரும் ஆழ்வார் அருளிச் செயல்களையும், புராண வரலாறுகளையும், மற்றும் பல விருத்தாந்தங்கயையும் எடுத்துக் கூறி அவனுக்குத் தெளிவையூட்டினார்.

ஜீயர் எடுத்தோதிய பிரமாணங்களில் மன்னன் நம்பிக்கை கொண்டு விட்டான் என்பதை அறிந்த சைவர்கள் மன்னனை நோக்கி வேந்தே! இவர் தமது நாவீறுடைமையால் தங்களை மயக்க வைக்கின்றனர். இவர் கூறுகின்ற பிரமாணங்களை இலக்காகக் கொண்ட தலம் இதுவல்ல என்பதே எங்கள் துணிபு, இதனை நம்புங்கள், நாங்கள் செய்வது வீண்வாதமன்று, நூல் பிரமாணங்களைக் கொண்டு வாதிடுகின்றோமில்லை. பிரத்தியக்ஷமாகத் தாங்கள் கண்டுவந்ததும், கண்டு வருவதுமே எங்கள் பக்ஷத்திற்கு அசைக்க முடியாத அத்தாக்ஷியன்றோ? இது சிவத்தலந்தான் என்பதில் தாங்கள் ஐயுற வேண்டாம் என்று மன்றாடினர்.

மன்னன் அவர்களை நோக்கி நீர் சொல்வதும் உண்மையே, எனினும், உங்கள் பக்ஷத்தைக் கொண்டு இப்பெரியார் கூற்றினை மறுத்தற்கில்லையே.

ஆழ்வார் மங்களாசாஸநத்திற்குற்றதான விஷ்ணுத் தலம் வேறொன்றும் ஈண்டு காணப்படவில்லையே. இருந்து, காலப்பழமையால் அழிந்துபட்டது என்று கேள்வியுற்றதும் இல்லையே. இருந்ததுண்டாயின் சொல்லிக் காணுங்கள் என்றனன்.

ஜீயரை முடித்துவிடச் சூழ்ச்சி

மன்னனின் மனோ நிலையை யறிந்த சைவர்கள் இனி அவன் வழிச் செல்லல் ஒன்றொழிய வேறு செய்தற்கில்லாமை கண்டு, வஞ்சகத் துறையால் ஜீயரை முடித்துவிட வேண்டும் என்கின்ற முடிவு கொண்டு, அரசனை நோக்கி தலைவா! தாங்கள் பகர்வதும் சரியே. ஆயினும், எங்கள் இருதிறத்தோரின் வாதில் உள்ள உண்மையினை ஓர் அருஞ்செயல் மூலமாக நிலைநிறுத்தலே சாலச்சிறக்கும். நாங்கள் கண்கூடான காக்ஷியைக் காட்டி வாதிக்கின்றோம். இப் பெரியார் நூல் அளவைக் கொண்டு வாதத்தின் உண்மையை அருஞ்செயல் மூலம் நிலைப்படுத்த வேண்டியவர். எனவே, இவர் தீமூட்டிய சுண்ணாம்பு காளவாயிடை இருந்து தமது பக்ஷத்தை உறுதிப்படுத்துவாராயின் நாங்கள் இசைவோம். உலகோர் பழிதூற்றும் தங்களுக்கு நேராது என்றனர்.

இம்மர்ம வஞ்சகரின் மொழிகளால் மனமுடைந்து, மன்னன் ஒன்றும் சொல்ல இயலாதவனாய்த் தயங்கி நிற்றலைக் கண்ட ஜீயர் மன்னனை அறமொழிகளால் தேற்றி, அரசே! அஞ்சற்க! தேகளீசன் திருவருள் முன்னிற்கும். இவர்கள் விருப்பப்படியே செய்கின்றேன். ஆனால், இவர்களை யான் ஒரு நிபந்தனை கேட்கிறேன். யான் வெற்றி பெறுவேனாயின், இவர்கள் அத்தனைபேரும் வைஷ்ணவர்களாகிவிட வேண்டும் என்றனர். ஜீயர் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் வெந்தொழிவர் என்ற திடவெண்ணங் கொண்ட சைவவாதிகள் அவ்வாறே தாங்கள் உடன் படுவதாக மன்னனிடம் வாக்குறுதியளித்தனர். ஜீயரும் தாமதமின்றிச் சுண்ணாம்பு காளவாய் அமைக்கச் செய்யும்படி அரசனைக் கோரினர். அரசன் அவ்வண்ணமே ஏவ, தங்கள் சூழ்ச்சி பலித்துவிட்டதென்று சைவவாதிகள் உள்ளம் பூரித்துத் தங்கள் களிப்பை வெளிக்காட்டாமல், உடனே சுண்ணாம்பு காளவாய் ஒன்றமைத்து, அதில் படுக்கும்படி ஜீயரைக் கோரினர்.

ஜீயர் சுண்ணாம்பு காளவாயில் இருந்து சபதம் செய்து வெற்றி பெறல்

ஜீயர் பெருமானும் குளிரருவி வேங்கடக்கோன் திருவாணையைச் சிந்தைசெய்து, இடைக்கழி எந்தையின் இன்னருளை அரணாகக் கொண்டு, ஆங்கரும்பிக் கண்ணீர் சோர்ந்து அன்பு கூறும் அடியவர்கட்கு ஆரமுதமானவனே! தூவடிவின் பார்மகள் பூமங்கையோடு சுடராழி சங்கு இருபால்பொலிந்து தோன்ற காவடிவின் கற்பகமே போல் நின்று கலந்தவர்கட்கு அருள்புரியும் கருத்தினானே! பொய்கைக் கோள்முதலை வாளெயிற்றுக் கொண்டற்கு எள்கி அழுந்திய மாகளிற்றினுக்கு அன்று ஆழியேந்தி அந்தரம்மே வரத்தோன்றி அருள் செய்தோனே! இருமங்கைம்மா கரிமுனிந்து, பரியைக் கீறி, இனவிடைகள் ஏழடர்ந்து, மருதம் சாய்த்து, வரும் சகடம் இறவுதைத்து, மல்லையட்டு, வஞ்சம் செய்கஞ்சனுக்கு நஞ்சானவனே! என்னுடை ஆக்கையுள்ளும் ஆவியுள்ளும் அல்ல புறத்தினுள்ளும் நீக்கமின்றி எங்கும் நிற்கும் அப்பனே! அடலாழியானே! சீரேறு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத் திருக்கோவலூரதனுள் உன்னைக் கண்டிடக்கூடும் நாள் என்று கொல்! என்று கொல்! பின்னை என்று கொல்? என்று ஆயனார் திருவடிகளில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டே அக்காளவாயினிடை சாய்ந்தருளினர். எழுச்சியாளரும் தீமூட்டினர். காளவாய் செந்தழலும் வெந்தழலுங் கொண்டு, புறமெங்கும் கடுங்கனல் காவக் கொழுந்துவிட்டு ஓங்கி எரியலுற்றது.

நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய் சீரார் சுடர்களிரண்டாய் சிவனாய் அயனாய் இலங்கும் நெடியோனான எந்தை ஆயனார் திருவருளால் காளவாயில் வெந்ததீ ஜீயர் பெருமானுக்குச் சிறு வெப்பமுந்தரவில்லை. மெல்லிய பூங்காற்றினிடை பூம்படுகையினிற்றும் எழுவதுபோல், திருமேனி கோலமழியாமல், வாடாமல், அப்பொழுது பூத்த செந்தாமரையை யொத்துத் திருமுகம் செவ்வியுற்றொளிர, செந்துவராடைமின்ன எழுந்து, ஆயனார் எழுந்தருளியுள்ள திக்கு நோக்கி இரு கரங்களையும் கூப்பித் தொழுதவண்ணம் காளவாய் எரிந்து தணியும் வரையில் நின்றிருந்தார்.

ஜீயருக்கு என்ன விளையுமோவென்று வயிறு பிசைந்தவனாய் வாட்டமுற்று நின்றிருந்த மன்னன் இவ்வருங்காட்சியைக் கண்டு வியந்து

மகிழ்ந்து ஜீயரைப் பலமுறையும் தொழுவனாயினன். ஒழிந்தார் ஜீயர் என்று உள்ளம் களித்து நின்ற வஞ்சக வாதிகள் உடல் நடுங்கி, உள்ளம் நடுங்கி, எண்ணமழிந்து நின்றனர். பின்னர், மன்னன் வேண்ட, ஜீயர் பெருமான் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து, அவர்களோடு அரசனையும் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

ஆயனார் காட்சி

அவர்களைக் கர்ப்ப மண்டபத்து வாயிலை மூடியிருந்த கல்திரையின் முன் நிறுத்தி, அந்தச் சுவற்றில் ஜீயர் தமது முக்கோலால் ஓர் அளவு காண்பித்துத் திறக்கும்படி பணித்தார். மன்னனும் அங்ஙனமே செய்வித்தனன். நீள்வாள்குறளுருவாய் நின்றிரந்த மன்னனும் மற்றவரும் கண்டனர், திடுக்கிட்டனர், ஜீயர் பெருமானின் அருள் சக்தியைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினர், அவரைப் பலகாலும் வலம் வந்து ஏத்தித் தொழுதனர்.

ஆயனார் ஸேவையைக் கண்ட ஜீயர் பேரானந்தப் பெருங்கடலுள் ஆழ்ந்து, தம்மை மறந்து, பின்பு தெளிந்து, அன்றிவ்வுலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி என்று மங்களாசாஸநம் செய்து,

மஞ்சாடு வரையேழும் கடல்களேழும்
வானகமும் மண்ணகமும் மற்றும் எல்லாம்
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி ஆலின் மேலோர்
இளந் தளிரில் கண்வளர்ந்த ஈசன் தன்னை
துஞ்சா நீர்வளஞ் சுரக்கும் பெண்ணைத் தென்பால்
தூய நான் மறையாளர் சோமுச் செய்ய
செஞ்சாலி விளை வயலுள் திகழ்ந்து தோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே!

என்றநுஸந்தித்துத் தொழுது ஏத்தி நின்றனர்.

புல்லைக் காட்டி நந்தியைக் கீழையூர் விடுதல்

பின்பு, அந்த கோயிலில் உள்ளும் புறமும் அமைக்கப் பட்டிருந்த சிவலிங்கம், சிவச்சின்னங்கள் அனைத்தையும் அரசனைக் கொண்டு, கீழையூரில், சைவக் குரவர்கள் பாடலுக்குற்றதான சிவன்கோயிலில்

சேர்க்கச் செய்தனர். நந்தி மாத்திரம் எவ்வகையாலும் அகற்ற இயலாததாய் இருந்தது. அதனைத் தாமே புல்லைக் காட்டித் தந்திரமாக அழைத்துச் சென்று அந்தக் கோயிலில் நிலைக்க வைத்தார். அதுமுதல் ஜீயருக்குப் புல்லைக்காட்டி நந்தியைக் கீழையூர் விடுத்தவர் என்னும் திருநாமம் வழங்கப் பெற்றது.

ஜீயர் எல்லை நிபந்தனை செய்வித்தல்

பின்னர், ஜீயர் செஞ்சி மன்னனிடம், இனி இத்தகைய துராக்ரமிப்புக்கு இடம் நேராவண்ணம் ஆயனார் திருத்தலத்திற்கு ஓர் எல்லை குறிப்பிட்டு, அந்த எல்லைக்குள் சைவர்கள் குறுக்கிடக் கூடாதென்றும் கட்டளையிட்டு வைத்தல் நன்றெனப் பணித்தருள, மன்னனும் இசைந்தனன். இந்த நிபந்தனைக்கிசைய மனமில்லாத சில சைவர்கள் அப்பொழுதும் ஒரு சூழ்ச்சி செய்யலுற்றனர். மன்னனிடம், வேந்தே! இந்த நிபந்தனை ஏற்றற்பாலதன்று, தங்கள் ஆணையை நாங்கள் மறுத்தற்கும் இல்லை. ஆகையால், எங்கள் கோரிக்கையும் ஒன்று ஏற்றருள்க. ஒருவன் தலையில் நெருப்புக் கரகம் வைத்து வயிற்றில் சூலத்தைக் குத்தி எல்லையோடவிட வேண்டும். இவ்வண்ணம் அமைக்கப்படும் எல்லையே பக்ஷபாதமற்றதாகும் என்று கூறினர். மன்னனும் ஜீயர் பெருமானின் அநுமதிக் கொண்டு சம்மதித்தான். எனினும், அவர்களுள் ஒருவரும் அந்தச் செயலுக்குடன்பட்டு முன்வரவில்லை.

அக்கால், அத்தலத்தைச் சார்ந்த திருக்குலத்தடியார் சேரியில், ஆயனார் திருவடிகளில் பெரும் பக்திசீலனாய் வாழ்ந்து வந்த பெரியான் என்ற ஓரடியார் முன்வந்து, "உலகங்களை எல்லை நடந்து தன்னதென ஏடிட்டு வைத்த என் அப்பனுக்கு யான் எல்லை போடுகின்றேன்" என்று பேருவப்புடன் அங்ஙனமே செய்து, எல்லையிட்டு வைத்தார். சைவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர். அரசனும் அந்த எல்லைக்குள் சைவர்கள் ஒருவரும் குடியிருக்க கூடாதென்று ஆணையிட்டு வைத்தான்.

செஞ்சி மன்னனும் சைவவாதிகளும் ஜீயருக்குச் சீடராதல்

ஜீயர் பெருமானுடைய அப்ரதிம வைபவத்தைக் கண்கூடாகக் கண்ட செஞ்சி மன்னனான துவால் கிருஷ்ணப்ப நாய்க்கன் ஜீயர் சுவாமிகள்

திருவடிகளை ஆசிரயித்து அவருக்குச் சீடனாயினன். ஜீயருக்குக் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதிப்படி வாதிட்ட சைவர்களையும் அவருக்கு சீடராக்கி வைத்தனன். வைணவராதற்குத் துணியாத சைவர்கள் பெரும்பாலோர் அத்தலத்தினின்றும் வெளியேறி சென்றுவிட்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவர் கனவிலும் ஜீயர் எழுந்தருளி, அவர்களுக்குப் பஞ்சசம்ஸ்காரம் செய்துவைத்து ஆட்கொண்டார்.

எம்பெருமானார் ஜீயர் என்று திருநாமம் பெறுதல்

பின்பு, ஜீயர் கிருஷ்ணப்ப நாய்க்கனின் உதவியைக் கொண்டு, ஆயனார் ஸந்நிதிக்கு வேண்டிய திருப்பணிகளை முடித்துவைத்து, ஆயனாருக்கு நித்திய கைங்கரியங்களும் திருவிழாக்கள் முதலானவைகளும் பெரும் சிறப்பாக நடந்து வருகைக்கு ஆவனவற்றையும் நியமித்துவைத்து, ஆயனாரைத் திருவடி தொழுது மங்களாசாஸநம் செய்தருளுகையில், எம்பெருமான் போர உகந்தருளி, ஜீயரைக் குளிரக் கடாக்ஷித்து வாரீர் எம்பெருமானாரே! என்று திருநாமம் சாற்றியருளினன். அதுமுதல், ஜீயர் எம்பெருமானார் ஜீயர் என வழங்கப் பெற்றார்.

ஸ்ரீமுஷ்ணப் புநருத்தாரணம்

ஆயனார் சகல மங்களங்களும் கண்டருளும்படி நோக்கிக் கொண்டு எம்பெருமானார் ஜீயர் மூன்று வருடங்கள் திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருந்தார். பிறகு, ஸந்நிதி நிருவாகத்தை நெருங்கிநின்று கவனிக்கும்படி செஞ்சி மன்னனுக்கு நியமித்தருளி, திருக்கோவலூர் வைபவத்தைப் பேசும் பாத்ம புராணத்தில் நாரதரிடம் மஹாவிஷ்ணு பூலோகத்தில் எனக்கு ஸ்ரீமுஷ்ணமும், திருக்கோவலூரும் மிகவும் உகப்பானது என்று உள்ளது. அதன்படி நானும் ஸ்ரீமுஷ்ணம் போக இருக்கிறேன் என்றார். பின்னர், எம்பெருமானார் ஜீயர் ஆயனாரிடம் விடைபெற்றுத் தமது ஐம்பதாவது வயதில் ஸ்ரீமுஷ்ணத்திற்கு எழுந்தருளினார். ஆங்குச் சந்நிதிப் புநருத்தாரணத்தைச் செய்து வைத்து, ஞானப்பிரானை எறிதிரை வையம் முற்றும் ஏனத்துருவாய் இடந்த பிரான், இருங்கற்பகஞ்சேர் வானத்தவர்க்கு மல்லாதவர்க்கும் ஞானப் பிரானையல்லால் இல்லை நான்கண்ட நல்லதுவே என்று மங்களாசாஸநம்

செய்தருளுகையில், பூவராகப் பெருமானும் ஜீயரைப் போரக் கடாக்ஷித்தருளி, தீர்த்தம் திருமாலை, திருப்பரியட்டம், ஸ்ரீ சடகோபனையும் சாதித்து, அவருக்கு அத்தலத்தில் ஒரு மடமும், ஸந்நிதியில் இரண்டாந் தீர்த்தமும் கருவூலத் திறப்பு முத்திரைகள் திருவாபரணங்கள் முதலான சுதந்திரங்களையும் வழங்கிவைத்தான். இந்த மடத்தில் வந்த ஜீயர்கள் ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் பல திருப்பணிகள், உத்ஸவங்கள், ஆகியவைகளைச் செய்துள்ளனர். இன்னும் ஸ்ரீமுஷ்ண தீர்த்தக்காரர்களில் ஜீயர் ஸ்வாமி ஒருவருக்கே ஸந்நிதி குமாஸ்தா என்ற ஸ்தானம் உண்டு. அவர் ஜீயர் ஸ்வாமியின் கைங்கர்யங்களை செய்து வருகிறார். ஸந்நிதியில் திருவாபர ணங்களும் சமீபகாலம் வரை ஜீயர் ஸ்வாமியிடத்திலேயே இருந்து வந்தது.

திருக்கண்ணமங்கைப் புநருத்தாரணம்

ஜீயர் சுவாமி ஒரு வருட காலம் ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தார். அதன்பின் திருமங்கையாழ்வார் "மாயனை மதிள்கோவல் இடைகழி மைந்தனைச் சென்று நாடி கண்ணமங்கையுள் கண்டு கொண்டேனே" என்று அருளிச் செய்துள்ளபடி கண்ணமங்கைக்குச் செல்ல விரும்பினார். அதனால், ஞானப்பிரான் நியமனம் பெற்றுத் திருக்கண்ண மங்கைக்குச் சென்று, ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலன் ஆலயப் புநருத்தாரண காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்து, திருக்கோவலுடைகழி மைந்தனை, எண்ணில் முனிவர்க்கருள் தரும் தவத்தை, முத்தின் திரள்கோவையைப் பத்தராவியை மங்களாசாஸநம் செய்தருளுகையில், அந்தணர் கற்பாகிய அப்பன் உகந்தருளி, ஜீயரை வாழ்த்தி, அத்தலத்தில் அவருக்கு மடமும், செங்கோல் முத்திரையும், கருவூலத் திறப்பு முதல் தீர்த்தம், ஸ்தல ஆசார்ய முதலான உரிமைகளும் வழங்கின.

நவதிருப்பதி புநருத்தாரணம், நவதிருப்பதி ஜீயர் என்னும் திருநாமம் பெறுதல்

ஜீயரும், கழுநீர் மலரும் கண்ணமங்கையுள் ஈசனை ஒரு வருட காலம் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டிருந்தார். ஜீயரின் அப்ரதிம மந்திர சக்தியையும், ஞானத்தையும் அறிந்த நவதிருப்பதி எம்பெருமான்கள் ஜீயரை திருக்கூருத்துக்கு வரும்படி நியமித்தார். பின்பு, அப்பெருமானின் நியமனம் பெற்று நல்லார் நவில் குருகூருக்கு எழுந்தருளினார்.

அங்கு, போத்திமார்கள் கைவசம் இருந்துவந்த நவதிருப்பதி களையும், அவர்களையும் சாஸ்த்ரோக்தமான வழியாலும் தம் யுக்திகளாலும் நல்லுரையாலும் தெளிவித்துச் செயித்து, அத்திருப்பதிகளை தம் வசமாக்கிப் புநருத்தாரணம் செய்வித்துத் திருக்குருகூரதனுள் பொலிந்து நின்ற பிரானை மங்களாசாஸநம் செய்தருளுகையில் ஆடுபுட்கொடி ஆதிமூர்த்தியும் ஜீயரை விசேஷ கடாக்ஷம் செய்தருளி, அவருக்குத் தீர்த்தம், திருமாலை, திருப்பரியட்டம், ஸ்ரீ சடகோபனையும் சாதித்துத் தன் சோதிவாய் திறந்து, வாரீர்! நவதிருப்பதி ஜீயரே! "நமது சந்நிதி ஸ்ரீகாரியங்களைக் கவனித்து நடத்திக் கொண்டு போரும்" என்று பணித்தனன். ஜீயரும் `தந்யோஸ்மி' என்று ஆதிப்பிரானைத் தொழுது, நம்மாழ்வாரை மங்களாசாஸநம் செய்து, அவருக்குத் திருவேங்கடமுடையான் அனுப்பிவைத்த சந்தன ரதத்தைச் சமர்ப்பித்தார். அதுமுதல் சுவாமிக்கு நவதிருப்பதி ஜீயர் என்னும் திருநாமம் வழங்கப் பெற்றது.

வீரவேங்கடதேவராயன் ஜீயரை ஆசிரயித்தல்

ஜீயருடைய வைபவங்களையும், திருமேனிப் பொலிவையும், லௌகீக வல்லமையையும் நேரில் கண்டு அதிசயித்த அந்த் தேசத்துக் கதிபதியான வீரவேங்கட வேதராயன் என்னும் சைவ அரசன், சுவாமி திருவடிகளை ஆசிரயித்துச் சீடனாயினன். சுவாமிக்கு மடம் ஒன்று அமைத்துக் கொடுத்து, நவதிருப்பதிகளின் முதல் தீர்த்தம் முதலிய சகல உரிமைகளையும் அவருக்கே ஆக்கி வைத்தனன். அவன் அளித்த சாஸனம் 36ம் பக்கத்தில் காண்க.

ஜீயர் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருத்தல்

பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஜீயரும் நவதிருப்பதிகளையும் ஒவ்வொன்றாகச் சென்று மங்களாசாஸநம் செய்து வருகையில், ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் விண்ணோர் பரவும் தலைமகனான ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸேனைமுதலியார் போர உகந்தருளி, வாரீர் நவதிருப்பதி ஜீயரே! என்று அருளப்பாடிட்டுத் தீர்த்தப் பிரசாதங்களை வழங்கி, அத்தலத்திலேயே நித்தியவாசம் செய்யும்படி நியமித்தருளினார்.

வீரவேங்கட தேவராயன் அவ்விடத்தில் சுவாமிக்கு ஒரு மடம் அமைத்துக் கொடுத்து, ஸந்நிதி மரியாதைகளையும், பல மானியங்களையும் வழங்கினான். சுவாமியும் பெருஞ்சிறப்புடன் பதினாலு வருடகாலம் ஸ்ரீவைகுந்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, நவதிருப்பதி ஸ்ரீகாரியங்களையும் நிருவகித்து வந்தார். அங்குள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் சுவாமியின் திருவடிகளை ஆசிரயித்துச் சீடராயினர்.

ஜீயர் திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளியிருத்தல்

இவ்வண்ணம், தமது பெரும்புகழ் எட்டுத்திக்கும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்க, ஜீயர் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செய்தியைக் கேள்வியுற்று, திருவரங்கத்தில் வாழ்ந்துவந்த வேதவியாச பட்டர் பெரும் சந்தோஷ சித்தராய், அவரைத் திருவரங்கத்திற்கு எழுந்தருள்வித்ததற்காக ஸ்ரீவைகுண்டம் செல்வதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தார். அப்போது, நம்மாழ்வார் ஜீயர் கனவில் தோன்றி, "ஜீயரே! நீர் திருவரங்கத்திற்கு சென்று, அங்கு நம் கூரத்தாழ்வான் ஸந்நிதிப் பிரதிஷ்டையைச் செய்து வையும்" என்று நியமித்தார். உடனே ஜீயரும் தமது சொப்பன விருத்தாந்தத்தை வீரவேங்கட தேவராயனுக்கு அறிவித்து, நவதிருப்பதி கைங்கரியங்களும் குறையற நடப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தவைத்துத் தமது அறுபத் தாறாவது வயதில் திருவரங்கத்துக்குப் பிரயாணமானார். தேவராயனும் சுவாமிக்குச் சகாயமாகத் தக்க பரிவாரங்களை அனுப்பி வைத்தான்.

ஜீயர் வரவையறிந்த கோயில் திருமுற்றத்தாரும் வேதவியாச பட்டரும் தக்க மரியாதைகளுடன் அவரை எதிர் சென்றழைத்து, அவருக்காகக் குறிப்பிட்டிருந்த திருமாளிகையில் எழுந்தருளச் செய்து உபசரித்தனர். பட்டரும், ஏகாந்தத்தில், கோயிலில் முக்கியமாக நடைபெறவேண்டிய கூரத்தாழ்வான் ஸந்நிதி பிரதிஷ்டைக்கு உத்தம நம்பி என்பவரால் ஏற்பட்டுள்ள எதிர்ப்பு, கைசிக புராண படன அருளப்பாடுகளின் குறைவு, அதிகார வர்க்கத்தாரால் நேர்ந்துள்ள இடுக்கண்கள் முதலானவற்றை ஜீயரிடம் பெரும் துக்கத்துடன் விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். ஜீயரும், திருவரங்கன் திருவருள் அனைத்தையும் சீர்படுத்தும் எனப் பணித்து, தம்முடைய கனவின் வரலாற்றையும் அறிவித்து, அவரைத் தேற்றித் தம் காரிய சித்திக்கு அநுகூலமான சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்து வந்தார்.

வேதவியாச பட்டரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றல்

இப்படியிருந்து வருகையில், உத்தமநம்பி வமிசத்தார் ஒருவர் இல்லத்தில் ஓர் அவசம் நேர, அந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, உத்தம நம்பியையும் அவர் பந்துவர்க்கத்தாரையும் திருத்திப் பணிகொண்டார். அவரால் தடைப்பட்டிருந்த கூரத்தாழ்வான் ஸந்நிதிப் பிரதிஷ்டையும் இனிது நடைபெறலுற்று, பட்டருக்குச் சாஸனமும் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர், ஸ்ரீகைசிக புராண படனம், ப்ரஹ்மரத அருளப்பாடுகள் ஆகியவற்றைத் தாமே நடத்திக் கொண்டு, ப்ரஹ்மரதத்தில் தடையாக இருந்து வந்த பிரமராக்ஷசை அடக்கி விரட்டியோட்டி, மற்றும், பட்டருக்கு அதிகார வர்க்கத்தாரால் நேர்ந்திருந்த இடுக்கண்களையும் நலமாக்கிக் கொடுத்தார். பட்டரும், தமது குறைகள் முற்றும் நீங்கப்பெற்று, ஜீயர் திறத்தில் மிக்க க்ருதஜ்ஞராய் இருக்கலுற்றார்.

திருவரங்கத்தில் மடமும், ஸந்நிதியில் தீர்த்த மரியாதைகளும் மற்றும் பல உரிமைகளும் ஜீயருக்கு அதிகார வர்க்கத்தாரால் கட்டளையிடப்பட்டன. ஒரு வருடகாலம் அரங்கநகர் அப்பனை மங்களாசாஸநம் செய்துகொண்டு ஜீயர் திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஜீயர் திருக்கோவலூருக்கு மீளுதல்

ஜீயருடைய வைபவச் சிறப்பினைக் கண்ட கோயில் திருமுற்றத்தாரும் ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் முதலான ஆசாரியப் புருஷர்களும் நம்பெருமாள் ஸந்நிதிப் பெரிய திருமண்டபத்தில் ஒன்றுகூடி, பட்டருக்கு அபிமானத் தலமாகிய திருக்கோவலூர் ஆயனார் ஸந்நிதி ஸ்ரீகாரிய துரந்தரத்வம் ஜீயருக்கேதான் இருத்தல் வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துத் தங்கள் விருப்பத்தை ஜீயருக்கு அறிவித்துச் சம்மதிக்கச் செய்து, அந்த ஸந்நிதியில் முதல் தீர்த்தம், கைசிக புராணபடனப்ரஹ்மரத அருள்பாடு முதலிய சகல உரிமைகளும், திருவரங்கத்திலும் மற்ற திவ்விய தேசங்களிலும் ஆசாரியப் புருஷர்களுக்கு நடந்தேறி வருவதைப்போன்று அருளப்பாடு மரியாதைகளும் நடந்து வரவேண்டும் என்றும், அதிகார வர்க்கம் இவற்றைக் கவனித்து வரவேண்டும் என்றும் ஜீயருக்குப் பட்டயம் பண்ணிக்கொடுத்தார்கள். இத்தகைய வரிசைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு

பெரும் சிறப்புடன் ஜீயர், தமது அறுபத்தேழாவது வயதில் திருக்கோவலூருக்கு மீண்டெழுந்து அருளினார். (பட்டய விவரத்தைப் பக்கம் 40 ல் காண்க).

எம்பெருமானார் ஜீயரின் வரவையறிந்த செஞ்சி மன்னன் துவால் கிருஷ்ணப்ப நாய்க்கரும் சந்திரகிரி மன்னன் வெங்கடபதி நாய்க்கரும் திருக்கோவலூருக்கு விரைந்து வந்து, ஜீயரைப் பணிந்து, ஆனந்தப் பெருக்கினால் கண்களில் நீர்பெருக நின்றனர். சுவாமி அவர்களுக்கு நல்லாசி கூறி வாழ்த்தி, நடந்த விருத்தாந்தங்கள் அனைத்தையும் அவர்களுக்கு விபரமாகத் தெரிவித்தார். மன்னர் இருவரும் மகிழ்வெய்தி, சுவாமியின் வைபவத்தைப் பலகாலும் புகழ்ந்து கொண்டாடினர், ஜீயருக்குத் திருக்கோவலூரில் மடம் ஒன்று அமைத்து வைத்தனர், ஆயனார் ஸந்நிதியில் பல மண்டபங்கள் கட்டி வைத்தனர், மடத்துக்கும் ஸந்நிதிக்கும் நித்திய ஆராதனைக்கும் உத்சவாதிகளுக்கும் வேண்டிய மானியங்கள் எழுதிவைத்தனர். இவற்றைச் செய்து முடித்து, ஜீயரின் பேருவப்புக்கிலக்காகிப் பாக்கிய சாலிகளாய், அவர் நியமனம் பெற்றுத் தத்தம் நகரம் சேர்ந்தனர்.

ஜீயரும், தாம் புநருத்தாரணம் செய்துவைத்து வந்த திவ்விய தேசங்களின் ஸ்ரீகாரியங்களை விசாரித்துக் கெண்டும், ஆயனார் ஸந்நிதி ஸ்ரீகாரியங்களை நேராக நடத்திக் கொண்டும், ஸந்நிதியில் சகல மரியாதைகளுடன் ஆயனாரை மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டும், நாற்பத்தொன்பது வருடங்கள் மடத்தில் எண்ணிறந்த சிஷ்ய சம்பத்துடன் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஜீயர் திருநாடலங்கரித்தல்

பிறகு, தமது திருவடிகளில் உபஸத்தி செய்து வந்த சிஷ்யர்களுள் சிறந்து விளங்கிய திருமலைநம்பி என்பவரை ஸர்வ ஸங்கப் பரித்யாக பூர்வகமாக ஸந்யஸிக்கச் செய்து திரிதண்ட காஷாயங்களைக் கொடுத்து, திருமலை நம்பி எம்பெருமானார் ஜீயர் என்கின்ற திருநாமம் சாத்தித் தமது பீடத்தை அலங்கரிக்கச் செய்து, தம்முடைய சகல உரிமைகளையும் அவருக்கு ஆக்கிவைத்துத் தமது நூற்றுப்பதினாறாவது திருநட்சத்திரத்தில் கண்ணன் விண்ணூராகின்ற திரு நாட்டினை அலங்கரித்தார்.

எம்பெருமானார் ஜீயர் மடாதிபதி ஆதீன பரம்பரை தர்ம கர்த்தாக்களின் பட்டம் ஏற்ற காலமும் விபரமும்

	ஜீயர்களின் பெயர்	வருஷம்	காலம்
1.	ஸ்ரீஎம்பெருமானார் ஜீயர்	1521-1569	48
2.	ஸ்ரீதிருமலைநம்பி ஜீயர்	1569-1594	25
3.	ஸ்ரீலக்ஷ்மணமுனி ஜீயர்	1594-1611	17
4.	ஸ்ரீநம்புலாசாரிய ஜீயர்	1611-1627	16
5.	ஸ்ரீ வ்ருத்த எம்பெருமானார் ஜீயர்	1627-1650	23
6.	ஸ்ரீ வேங்கடபதி ஜீயர்	1650-1655	5
7.	ஸ்ரீ திருவேங்கட ஜீயர்	1655-1666	11
8.	ஸ்ரீ கரிய திருமலை ஜீயர்	1666-1709	43
9.	ஸ்ரீ வேங்கடாசாரிய ஜீயர்	1709-1736	27
10.	ஸ்ரீ நம்புலாசாரிய ஜீயர்	1736-1754	18
11.	ஸ்ரீ நைனாராசாரிய ஜீயர்	1754-1769	15
12.	ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ ஜீயர்	1769-1781	12
13.	ஸ்ரீ நம்பிள்ளை ராமாநுஜ ஜீயர் (Son of 12)	1781-1789	8
14.	ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஜீயர் (Son of 12)	1789-1793	4
15.	ஸ்ரீ நைநாராசாரியார் (Son of 12)	1793-1808	15
16.	ஸ்ரீ எம்பெருமானாராசாரியர் (Son of 15)	1808-1824	16
17.	ஸ்ரீ வேங்கடாசாரியார் (Son of 15)	1824-1828	4
18.	ஸ்ரீ வீரராகவாசாரியார் (Grand son of 15)	1828-1842	14
19.	ஸ்ரீ நைனாராசாரியார் (Brother of 18)	1842-1853	11
20.	ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் (Brother of 18)	1853-1871	18
21.	ஸ்ரீ திருவேங்கடராமாநுஜாசாரியார் (Son of 20)	1871-1892	21

ஜீயர்களின் பெயர்	வருஷம்	காலம்
22. *ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜாசாரியார்* (Son of 21)	*1892-1920*	*28*
23. *ஸ்ரீ வீரராகவராமாநுஜாசாரியார்* (Grand son of 21)	*1920-1943*	*23*
24. *ஸ்ரீ திருவேங்கடராமாநுஜாசாரியார்* (Adopted son of 23)	*1944-1985*	*41*
25. *ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜாசாரியார்* (2nd son of 24)	*20.6.1985*	

இம்மடத்தில் பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் எம்பெருமானார் ஜீயர் ஸ்வாமிகளில் முதல் 12 பட்டம் வரை ஸந்யாசிகளாகவும், அதற்கும் பிறகு கிருஹஸ்சாச்ர ஜீயர்களாகவும் எழுந்தருளியுள்ளனர். அவர்களும் ஜீயர் ஸ்வாமி என்றே போற்றப்படுகிறார்கள்.